Όσιος Ιωσήφ της Όπτινα

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: http://www.saint.gr/1503/saint.aspx για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: N/A
Δημιουργία εγγράφου: 12/11/2026 16:42:57

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει στις 9 Μαΐου εκάστου έτους.

Ημ/νια Βίου: N/A

Βιογραφία

Ο Όσιος Ιωσήφ, της Όπτινα, κατά κόσμον Ιβάν Ευθύμοβιτς Λιτόφκιν, γεννήθηκε στις 2 Νοεμβρίου 1837 μ.Χ. στο χωριό Γκοροντίστσα της περιοχής Στάρομπελσκ της επαρχίας Καρκώφ, από γονείς ευσεβείς και φιλόθεους, τον Ευθύμιο Αιμιλιάνοβιτς και την Μαρία Βασίλιεβνα Λιτόφκιν. Είχαν έξι παιδιά, τρεις υιούς και τρεις θυγατέρες, τον Ιβάν, τον Πέτρο, τον Συμεών, την Αλεξάνδρα, την Άννα και ακόμη μία θυγατέρα. Η αδελφή του Αλεξάνδρα, που αργότερα έγινε μοναχή με το όνομα Λεωνίδα, διηγείτο πως ο μικρός Ιβάν ήταν πολύ στοργικό και ευαίσθητο παιδί. Με την τρυφερή ψυχή του συμμετείχε στις θλίψεις των άλλων, αν και η έμφυτη μετριοφροσύνη και συστολή του συχνά δεν του επέτρεπαν να ομιλεί. Όταν ο Ιβάν ήταν τεσσάρων ετών, έχασε τον πατέρα του και λίγο αργότερα την μητέρα του από την επιδημία χολέρας που ενέσκηψε στο χωριό.

Η αγάπη του για το μοναχικό βίο οδήγησε τα βήματά του στην Όπτινα. Μετά από τρία χρόνια, στις 15 Απριλίου 1872, χειροθετήθηκε μοναχός με το όνομα Ιωάννης και στις 16 Ιουλίου του ίδιου έτους εκάρη μοναχός και έλαβε το όνομα Ιωσήφ. Το 1877 μ.Χ. χειροτονήθηκε διάκονος. Αυτό έγινε τελείως απροσδόκητα και με έναν τρόπο που έδειχνε καθαρά πως το χέρι του Θεού τον καθοδηγούσε στον δρόμο του. Τον Οκτώβριο του 1884 μ.Χ. έλαβε τη χάρη της ιεροσύνης από τον Επίσκοπο της Καλούγκα Βλαδίμηρο.

Ο Όσιος από την πρώτη ημέρα της χειροτονίας του λειτουργούσε με προθυμία, με ευλάβεια, χωρίς βιασύνη και αισθανόταν μεγάλη πνευματική χαρά. Οι άλλοι πατέρες τον ευλαβούνταν και τον αγαπούσαν ιδιαίτερα, γιατί τον θεωρούσαν αληθινό μοναχό. Ο Γέροντας της μονής Αμβρόσιος διέβλεπε σε αυτόν τον μελλοντικό διάδοχό του και του έδινε την ευλογία να εξομολογεί μερικούς από τους επισκέπτες της μονής. Τον προετοίμαζε σιγά - σιγά, για να τον διαδεχθεί. Τον δίδασκε τόσο με τον λόγο, όσο και με το παράδειγμά του.

Όταν ο Γέροντας Αμβρόσιος κοιμήθηκε, όλοι στράφηκαν προς τον Όσιος Ιωσήφ. Και εκείνος με προσευχή και ταπείνωση ανέλαβε το έργο της πνευματικής καθοδηγήσεως των αδελφών. Η προσευχή του είχε μεγάλη δύναμη και είχε αξιωθεί από τον Θεό και του προορατικού χαρίσματος.

Ο Όσιος δεν επέτρεπε ποτέ στους μοναχούς να αρνηθούν κάποιο διακόνημα. Έλεγε πως εκείνος που φέρει σε πέρας το διακόνημα που του έχουν αναθέσει, αξιώνεται να έχει ευλογημένο τέλος. Όταν οι άνθρωποι του εξέφραζαν το παράπονο πως η υπακοή ήταν δύσκολη και προκαλούσε πολλή λύπη, το πρόσωπο του Οσίου φωτιζόταν με χαρά, τα μάτια του γέμιζαν με τρυφερή πατρική αγάπη και έλεγε με έναν ιδιαίτερο πνευματικό τόνο: «Λοιπόν, και τι μ' αυτό; Λόγω αυτής της υπακοής θα γίνετε μάρτυρες». Σε κάποια μοναχή ο Όσιος είπε τα ακόλουθα: «Αν οι αμαρτίες του αδελφού σου σε ενοχλούν και δεν μπορείς να εύρεις την ειρήνη της ψυχής σου, θυμήσου τα εξής:

1. Αν οι αμαρτίες του αδελφού σου που θέλεις να διορθώσεις σε ενοχλούν, σε εκνευρίζουν και χάνεις την ειρήνη σου, τότε αμαρτάνει και εσύ. Η αμαρτία δεν διορθώνεται με την αμαρτία, αλλά με την ταπείνωση.

2. Ο ζήλος που θέλει να καταστρέψει όλα τα κακά είναι από μόνος του ένα μεγάλο κακό.

3. Μέσα στο μάτι σου υπάρχει ένα μεγάλο δοκάρι και εσύ προσέχεις το κάρφος στο μάτι του αδελφού σου.

4. Υπάρχουν ατέλειες που είναι αναπόφευκτες και άλλες που μπορεί να είναι ευεργετικές. Το καλό δοκιμάζεται από το κακό.

5. Το παράδειγμα της μακροθυμίας του Θεού πρέπει να χαλιναγωγήσει την ανυπομονησία μας, που μας στερεί την ειρήνη.

6. Το παράδειγμα του Ίδιου του Κυρίου μας Ιησού Χριστού μας φανερώνει με πόση ταπείνωση και καρτερία πρέπει να υπομένουμε την ανθρώπινη αμαρτία. Αν δεν έχουμε κάποια θέση ευθύνης έναντι των άλλων, πρέπει να αντιμετωπίζουμε την αμαρτία τους με εμπάθεια.

7. Κάθε άνθρωπος καταδικάζει εκείνες τις αμαρτίες των άλλων, για τις οποίες κατηγορείται ο ίδιος.

8. Για τις πράξεις των άλλων δεν υπάρχει τίποτε άλλο που να μας ηρεμεί περισσότερο όσο η σιωπή, η προσευχή και η αγάπη».

Θιασώτης και εργάτης της αδιάλειπτης προσευχής, ο Όσιος προσπαθούσε να ενθαρρύνει και τους άλλους να ασκούν το θείο αυτό έργο. Δίδασκε την προσευχή πολύ καλά και πίστευε πως ήταν η σπουδαιότερη απασχόληση για όλους. Εμπόδιζε δε επιτακτικά και αυστηρά τους άπειρους και τους δόκιμους από την άσκηση της νοεράς προσευχής. Τους δίδασκε να πορεύονται προοδευτικά, αρχίζοντας από την προφορική άσκηση της προσευχής του Ιησού, κάνοντας μερικά κομποσχοίνια. «Αυτό προστατεύει τον άνθρωπο από την υπερηφάνεια», έλεγε ο Όσιος. Κάθε ημέρα έξω από το κελλί του Οσίου μαζεύονταν οι φτωχοί και ο μοναχός που ήταν σε υπηρεσία έδιδε ελεημοσύνη σε όλους.

Ο Όσιος Ιωσήφ λειτουργούσε για τελευταία φορά την εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου το 1905 μ.Χ.. Από την επόμενη ημέρα ασθένησε και όλοι περίμεναν το αναπόφευκτο. Ο Θεός όμως παρέτεινε την ζωή του Οσίου, που ήταν πολύτιμη για όλους, μέχρι το 1911 μ.Χ. Λίγο πριν την κοίμησή του κοινώνησε των Αχράντων Μυστηρίων και παρεκάλεσε τους αδελφούς να προσευχηθούν στον Θεό να ελευθερώσει την ψυχή από το σώμα του. Ζήτησε να βάλουν κοντά του μία εικόνα. Οι μοναχοί έφεραν την εικόνα της Παναγίας, με την οποία τον ευλόγησε ο μοναχός Ισαάκιος, την τοποθέτησαν απέναντί του στο τραπεζάκι κοντά στο μαξιλάρι του και άναψαν μπροστά της ένα καντήλι. Ο Όσιος κρατούσε στα χέρια του ένα μικρό άσπρο ξύλινο σταυρό και στο στήθος του είχαν ακουμπήσει το ιερό λείψανο της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας. Έτσι κοιμήθηκε με ειρήνη.

Αγιογραφίες / Φωτογραφίες

Όσιος Ιωσήφ της Όπτινα

Όσιος Ιωσήφ της Όπτινα

Όσιος Ιωσήφ της Όπτινα

Ο Όσιος Ιωσήφ της Όπτινα με μοναχές της Μονής Σαμορντίνο

Όσιος Ιωσήφ της Όπτινα